

Antoni Smoliński

Zacisze, st. XII, gm. Wisznice, woj.
bialskopodlaskie, AZP 65-87/68

Informator Archeologiczny : badania 30, 197

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ski. Finansowane przez Instytut Archeologii UW. Drugi sezon badań. Wytyczono 1 wykop na południowym stoku wzniesienia. Przebadano około 60 m² powierzchni w południowej strefie stanowiska.

Uwagę zwraca bardzo mała ilość materiału zabytkowego zebranego z ziemi ornej, przy zupełnym braku warstwy kulturowej. Odkryto i wyeksplorowano 7 obiektów pradziejowych, tworzących wyraźne skupisko. Były to bardzo podobne do siebie jamy, koliste w planie i półkuliste w profilu (średnica 60–90 cm, miąższość 10–50 cm). Ich wypełnik stanowiła ciemnobrunatna ziemia. Znalaziono w nich rozrzucone kamienie o średnicy 5–15 cm oraz pojedyncze kości zwierzęce. Najciekawszego materiału dostarczył obiekt 19 – były to fragmenty naczyń o kulistym dnie, chropowatym brzuścu i przyplaszczonym wylewie (kultura kurhanów zachodnobałtyjskich). Z powierzchni ziemi zebrano kilka fragmentów naczyń z lejkowatą szyjką i gładzonym brzuścem (okres wpływów rzymskich).

Materiały i dokumentacja przechowywane są do czasu opracowania w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego. Badania będą kontynuowane.

WYTYCZNO, st. 5,
gm. Urszulin,
woj. chełmskie,
AZP 73–88/3

- ślady osadnictwa mezolitycznego
- ślady osadnictwa kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (epoka brązu)
- osada kultury jastorfskiej (młodszy okres przedrzymski, fazy A₁–A₂)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z eksploatacją piaskowni, przeprowadzone przez mgr mgr Teresę Mazurek i Wojciecha Mazurka (Muzeum Okręgowe w Chełmie).

Kontynuowano badania z lat poprzednich. Przebadano powierzchnię 4 arów.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowoschodniej”, t. II, 1997.

ZACISZE, st. XII,
gm. Wisznice,
woj. białkopodlaskie,
AZP 65–87/68

- ślady osadnictwa z epoki kamienia
- cmentarzysko (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 27 do 29 czerwca przez mgr. Antoniego Smolińskiego (PHU „ANWIT” Warszawa) na zlecenie PSOZ Biała Podlaska. Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

W trzech wykopach przebadano powierzchnię około 1,6 ara.

We wszystkich wykopach natrafiono pod humusem na warstwę kulturową o stosunkowo małej miąższości. Obiekty, prawdopodobnie o charakterze produkcyjnym, znajdowały się w wykopie I i II, nie zawierały jednak materiału archeologicznego wskazującego na ich chronologię. Przeprowadzono również dokładną penetrację dna wybieżyska zwirowni, co pozwoliło zlokalizować 3 skupiska materiałów (fragmenty ceramiki i kości ludzkie), pochodzących ze zniszczonych obiektów (najprawdopodobniej grobowych).

Proponowana jest kontynuacja badań.

ZADOWICE, st. 1”b”,
gm. Godziesze,
woj. kaliskie,
AZP 68–39/66

- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (epoka brązu)
- ślady osadnictwa kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa średniowiecznego

Stacjonarne badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Wojciecha Sicińskiego (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez Komitet Badań Naukowych. Czwarty sezon badań. Kontynuowano prace w nawiązaniu do ubiegłorocznych wykopów sondażowych. Przebadano powierzchnię 1250 m² (w sumie, w ciągu czterech sezonów objęto badaniami obszar 2375 m²).

Z warstwy kulturowej o miąższości do 60 cm pozyskano głównie fragmenty ceramiki (około 13 000) o dużym przekroju chronologicznym – od kultury łużyckiej z epoki brązu po wczesne średniowiecze. Wśród obiektów ziemnych wyróżnić można było tylko 10 pieców do wytapiania żelaza. Były one usytuowane na północnym skraju osady (7 dobrze zachowanych kotlinek) oraz w części południowej, tuż przy cmentarzysku (3 kotlinki bardzo zniszczone). Dymarki charakteryzowały się średnią wielkością (do 50 cm średnicy) i zawierały głównie żużle żelazne oraz drobny miał węglowy. Ogółem w trakcie czterech sezonów badawczych odkryto 33 obiekty archeologiczne, w tym 1 mieszkalny o powierzchni około 160 m², związa-